

Киричок О.В.

к.е.н., доцент кафедри менеджменту в галузях АПК,

Сумський національний аграрний університет,

м. Суми, Україна

Інноваційний менеджмент як фактор розвитку сільськогосподарських підприємств

Низький рівень інноваційного розвитку ТОВ „Бєсєвє”, а точніше взагалі відсутність його, підтверджується результатом розрахунку інноваційного потенціалу. Цей показник на протязі п'яти останніх років в господарстві дорівнював нулю. Це обумовлено тим, що на підприємстві досить рідко розробляється щось нове, найчастіше впроваджується вже наявні дослідні зразки, тобто те, що має назву „поточних новацій”, а також, безпосередньо, це пов'язано з недосконалістю системи менеджменту вітчизняних підприємств.

Вирішальною умовою більш ефективної діяльності ТОВ „Бєсєвє” є створення інноваційної інфраструктури. Це основа безпеки, конкурентноздатності та розвитку підприємства. Шлях створення інноваційної інфраструктури – це реалізація сценарію „опори на власні сили”, нарощування конкурентних переваг підприємства.

Проблему нарощування інноваційного потенціалу підприємства слід розглядати двояко: як здатність забезпечити підвищення конкурентоспроможності продукції, та як створення виключних можливостей щодо її виробництва. Практичне вирішення цієї багатопланової задачі зумовлюється наявністю та розвитком таких складових інноваційного потенціалу, як інтелектуальна власність, наукові працівники, висококваліфіковані кадри, їх мотивація, науково-дослідні підрозділи, інформаційно-комунікаційна система, матеріально-технічне забезпечення, фінансове забезпечення.

Як один із прийомів інноваційного менеджменту в ТОВ „Бєєве” можна застосувати бенчмаркінг. Бенчмаркінг представляє собою спосіб вивчення діяльності господарюючих суб'єктів, насамперед своїх конкурентів, з метою використання їхнього позитивного досвіду в своїй роботі. Бенчмаркінг містить у собі комплекс заходів, що дозволяють систематично знаходити, оцінювати всі позитивні риси чужого досвіду й організовувати їхнього використання у своїй роботі. Бенчмаркінг спрямований на вивчення бізнесу. Стосовно до інновацій бенчмаркінг означає вивчення бізнесу інших підприємців з метою виявлення основних характеристик для розробки своєї інноваційної політики й конкретних видів інновацій [3].

В ТОВ „Бєєве” доцільно було б використовувати загальний та функціональний бенчмаркінг. Загальний представляє собою порівняння показників виробництва та продажу своїх продуктів з показниками бізнесу достатньо більшої кількості продуцентів або продавців аналогічного товару. Таке порівняння дозволить намітити чіткі напрямлення інвестиційної діяльності. Функціональний, в свою чергу, означає порівняння параметрів роботи окремих функцій продавця з аналогічними параметрами найбільш успішних підприємств (продавців), які працюють в схожих умовах.

При створенні системи інноваційного менеджменту в товаристві доцільним є використання зарубіжного досвіду, де центр інноваційної політики перемістився на регіональний рівень (ознайомлення з зарубіжним досвідом через мережу Інтернет; сучасні наукові журнали).

Елементами будь-якого трудового процесу є працівник, знаряддя праці, предмет праці й застосовувана в процесі праці технологія. Для нормального здійснення трудового процесу всі його елементи необхідно скоординувати в часі й просторі, що й робиться за допомогою організації [1]. Організація інноваційного менеджменту являє собою систему заходів, спрямованих на раціональне сполучення всіх його елементів у єдиному процесі керування інноваціями.

Оскільки інноваційна діяльність – це системний процес, що забезпечує постійне вдосконалення виробництва в результаті освоєння нових знань і здійснюється з метою впровадження досягнень науково-технічного прогресу у виробництво і соціальну сферу, то її впровадження вимагає гнучкого підходу до використання вже сформованого потенціалу та постійного оновлення потенціалу підприємств з урахуванням нових технологічних вимог. Основна характерна риса інноваційного підприємства сільськогосподарського призначення полягає у створенні та комерційному використанні техніко-економічних нововведень у галузях аграрної сфери. Основою діяльності є нововведення, які формують прибутки як окремих виробничих галузей, так і галузей з надання послуг, що дозволяє створити новий ринок чи задовольнити нові потреби.

Таким чином, керівництво ТОВ „Бєєве” повинне розуміти, що в умовах нерозвиненого інноваційного потенціалу підприємство, що навіть перебуває на піку розвитку, через певний відрізок часу може почати губити частку ринку через програш основним конкурентам у технологіях і продуктах. Часто на чаші ваг кладуть дві різнопланові групи інтересів - фінансові - скорочення витрат і інноваційні (витратні) - підтримка ролі лідера в області технологій. Кожне підприємство приймає своє власне рішення, виграють ті підприємства, які знаходять «золоту середину» і проводять збалансовану стратегію розвитку, усвідомлюючи важливість інноваційних стратегій.

Література

1. Михайлова Л. І. Людський капітал: формування та розвиток в сільських регіонах : монографія / Л. І. Михайлова. – К. : Центр учбової літератури, 2008. – 388 с.
2. Інноваційний розвиток економіки: модель, система управління, державна політика / [за ред. Л. І. Федулової]. — К. : «Основа», 2009. — 552 с.
3. Бауліна Т.В. Кадровий потенціал як головний фактор управління змінами на підприємстві / Т.В. Бауліна // Економіка і управління. – 2008. – № 1. – С. 67-71.